

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-418/15 P(I)

**Cap Actions SNCM
przeciwko
Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM)
i
Komisji Europejskiej**

Odwołanie — Interwencja — Interes prawny w rozstrzygnięciu sprawy

Streszczenie – postanowienie wiceprezesa Trybunału z dnia 6 października 2015 r.

1. *Postępowanie sądowe — Interwencja — Przesłanki dopuszczalności — Interes prawny w rozstrzygnięciu sprawy — Pojęcie — Wymóg bezpośredniego i aktualnego interesu — Spór w przedmiocie zgodności z prawem decyzji Komisji z zakresu pomocy państwa — Brak bezpośredniego interesu mniejszościowego akcjonariusza spółki podnoszącego naruszenie jego interesów finansowych — Granice — Rozwiązanie mogące zmienić sytuację prawną tego akcjonariusza*

(statut Trybunału Sprawiedliwości, art. 40 akapit drugi)

2. *Odwołanie — Zarzuty — Zarzut podniesiony po raz pierwszy w odwołaniu — Niedopuszczalność*

(art. 256 ust. 1 akapit drugi TFUE; statut Trybunału Sprawiedliwości, art. 58 akapit pierwszy)

3. *Odwołanie — Zarzuty — Kontrola przez Trybunał oceny okoliczności faktycznych i dowodów — Wykluczenie, z wyjątkiem przypadku ich przeinaczenia*

(art. 256 ust. 1 akapit drugi TFUE; statut Trybunału Sprawiedliwości, art. 58 akapit pierwszy)

1. Zgodnie z art. 40 akapit drugi statutu Trybunału Sprawiedliwości każdy może interweniować w sprawach rozpatrywanych przez sąd Unii Europejskiej, jeżeli może uzasadnić interes w rozstrzygnięciu sprawy przedłożonej temu sądowi.

Pojęcie „interesu w rozstrzygnięciu sprawy” w rozumieniu tegoż art. 40 akapit drugi należy określić na podstawie samego przedmiotu sprawy i rozumieć je jako bezpośredni i faktyczny interes w rozstrzygnięciu co do samych żądań, a nie jako interes w odniesieniu do podniesionych zarzutów lub argumentów. Zatem przez „rozstrzygnięcie sprawy” należy rozumieć oczekiwane orzeczenie kończące postępowanie w sprawie, i to w taki sposób, w jaki jest ono ujęte w sentencji wyroku, który ma zostać wydany.

W tym względzie należy w szczególności ustalić, czy zaskarżony akt dotyczy składającego wniosek o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenienta bezpośrednio i czy jego interes w rozstrzygnięciu sprawy został stwierdzony. Co do zasady interes w rozstrzygnięciu sprawy można uznać za wystarczająco bezpośredni tylko wówczas, gdy to rozstrzygnięcie może zmienić sytuację prawną wnoszącego o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

W ramach skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji dotyczącej pomocy państwa, naruszenie, choćby poważne, interesów ekonomicznych i finansowych akcjonariuszy spółki, która jest jedną ze stron w sprawie zawisłej przed Sądem, oraz interesów funduszu powierniczego, za pośrednictwem którego niektórzy inwestorzy posiadają akcję w tej spółce, nie może być uznane za bezpośrednie naruszenie interesów tych akcjonariuszy i tego funduszu, ustanawiające interes w rozstrzygnięciu sporu w rozumieniu art. 40 akapit drugi statutu Trybunału Sprawiedliwości, gdyż nie zmienia ono ich sytuacji prawnej. Takie interesy pokrywają się bowiem z interesami samej spółki, która jest stroną w odnośnym sporze, i rozstrzygnięcie tego sporu wpływa na te interesy wyłącznie w sposób pośredni, poprzez skutki, jakie rozstrzygnięcie to wywołuje wobec tej strony.

Jednakże okoliczność, że mniejszościowy akcjonariusz spółki ma interesy odmienne od interesów głównego akcjonariusza tej spółki, a zatem, odpowiednio, samej spółki, może stosownie do okoliczności spowodować przyznanie, że ten mniejszościowy akcjonariusz posiada interes w rozstrzygnięciu sporu, którego jedną ze stron jest spółka, różniący się od interesu tejże spółki. Aby powołać się na ten wyjątek, konieczne jest jednak, żeby mniejszościowy akcjonariusz przedstawił konkretne okoliczności wskazujące na występowanie takiej różnicy interesów w zakresie rozstrzygnięcia odnośnego sporu z uwzględnieniem przedmiotu tego sporu.

(por. pkt 4–6, 20, 31)

2. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 11, 13, 15)

3. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 24, 26)